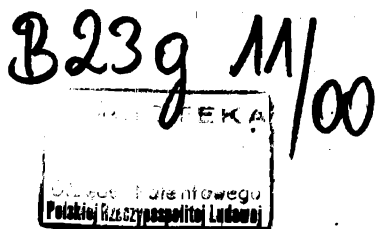

Opublikowano dnia 14 marca 1960 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 42977

Kl. 49e, 11/00
~~Kl. 49c, 13~~

Fabryka Wyrobów Precyzyjnych
im. gen. K. Świerczewskiego *)

Warszawa, Polska

Przyrząd do ustawiania i mocowania na tokarce małych narzynek

Patent trwa od dnia 29 kwietnia 1959 r.

Przedmiotem wynalazku jest przyrząd do ustawiania i mocowania na tokarce małych narzynek od M1 do M2,6, przy nacinaniu ich gwintu specjalnym gwintownikiem.

Dotychczas nacinanie gwintu w małych narzynkach odbywało się za pomocą kompletu zwykłych gwintowników w ten sposób, że narzynkę mocowano w uchwycie osadzonym na wrzecionie tokarki, natomiast gwintowniki były mocowane kolejno w uchwycie osadzonym w koniku i wykonywały ruch posłowy, podczas gdy narzynka wykonywała tylko ruch obrotowy. Dla narzynek M1 i M1,2 komplet gwintowników składał się z 5 sztuk, dla pozostałych wymiarów, aż do M2,6 — z 3 sztuk.

Ten sposób nacinania gwintu w małych narzynkach dawał dużą liczbę braków, bądź na skutek ścinania wierzchołków gwintu oraz lu-

szczenia się i zrywania nitki gwintu, bądź też na skutek niewspółosiowego nacinania gwintu.

Zgodny z wynalazkiem przyrząd usuwa wyżej wymienione wady nacinanego gwintu w małych narzynkach, zapewnia właściwe i szybkie mocowanie obrabianej narzynki, a poza tym współosiowe prowadzenie gwintownika. Ponadto przyrząd ten umożliwia stosowanie jednego specjalnego gwintownika, zamiast kompletu pięciu lub trzech sztuk.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przyrząd w rzucie z boku, w przekroju wzdłużnym, fig. 2 — przyrząd w widoku od czoła, a fig. 3 — w większej podziałce zakończenie podtrzymywacza.

Przyrząd według wynalazku składa się z kadłuba 1, z wytoczonym na jednym końcu gniazdem 2 do osadzania narzynki i otworem osiowym 3 do prowadzenia na części walcowej podtrzymywacza 4, którego stożkowy chwyt wcho-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Aleksander Ufnal.

dzi w stożkowy otwór tulei konika, i z zarzutki 5, obracającej się dokoła wkrętu 6. W zarzutce 5 jest wkręcona radełkowana śruba 7, która po zamknięciu zarzutki dociska narzynkę do powierzchni 8 gniazda 2, ściśle prostopadłej do osi gniazda. W kadłubie narzynki znajduje się ponadto wkręt 9, który dodatkowo zabezpiecza narzynkę przed obracaniem się w gnieździe 2.

Podtrzymywacz 4 ma specjalne zakończenie (fig. 3), z nakiełkiem 10, które stanowi oparcie dla stożkowego zakończenia specjalnego gwintownika, nacinającego gwint narzynki i które zapewnia w ten sposób współosiowość gwintu narzynki i nie powoduje ani ścinania wierzchołków, ani łuszczenia się powierzchni zwojów gwintu.

Przebieg nacinania gwintu, przy zastosowaniu zgodnego z wynalazkiem przyrządu, odbywa się w sposób następujący: po wykręceniu nieco śruby 7 i odrzuceniu zarzutki 5, narzynkę wkłada się do gniazda 2 w taki sposób, aby wkręt 9 wszedł w nacięcie na kadłubie narzynki; następnie zamyka się zarzutkę 5 i dokręca śrubę 7. Za pomocą dźwigni przesuwana jest tuleja konika wraz z przyrządem i zamocowaną w nim narzynką w kierunku zamocowanego we wrzecionie tokarki i obracającego się wraz z nią gwintownika, aż do takiego położenia, gdy jego koniec znajdzie się w nakiełku 10 końcówki podtrzymywacza.

Kadłub 1 przyrządu ma na swym przeciwnym końcu ścięcie 11, w które wchodzi palec

osadzony w suporcie tokarki. Po podparciu gwintownika w nakiełku 10, następuje przesuw kadłuba 1 przyrządu po walcowej części podtrzymywacza 4 i nacinanie gwintu w narzynce.

Po wycofaniu narzynki z gwintownika, odkręca się nieco śrubę 7, odrzuca zarzutkę 5, wyjmuje się nagwintowaną narzynkę i wkłada następną.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przyrząd do ustawiania i mocowania na tokarce małych narzynek od M1 do M2, 6, przy nacinaniu gwintu specjalnym gwintownikiem, znamienny tym, że ma kadłub (1) z gniazdem (2) do mocowania narzynki, osadzony swym wzdłużnym otworem walcowym (3) na walcowej części podtrzymywacza 4, którego chwyt stożkowy wchodzi do gilzy konika, a nakiełek 10 na drugim jego końcu stanowi podparcie dla gwintownika nacinającego gwint w narzynce.
2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tym, że kadłub (1) ma zarzutkę (5) do zamknięcia narzynki w gnieździe (2) i nakrętkę (7) osadzoną w zarzutce w celu docisnięcia narzynki do dna gniazda, przy czym nakrętka (7) ma otwór do przepuszczenia gwintownika.

Fabryka Wyrobów Precyzyjnych
im. gen. K. Świerczewskiego

